

* Het Nieuwsblad/Pajot-Brussel-Rand, Het Nieuwsblad/Kortrijk-Waregem-Menen, Het Nieuwsblad/Limburg, Het Nieuwsblad/Oostende-Westhoek, Het Nieuwsblad/Antwerpen, Het Nieuwsblad/Vlaamse Ardennen - Gentse Rand, Het Nieuwsblad/Mechelen-Lier, Het Nieuwsblad/Leuven-Hageland, Het Nieuwsblad/Meetjesland - Leiestreek, Het Nieuwsblad/Kempen, Het Nieuwsblad/Roeselare-Tielt-Izegem, Het Nieuwsblad/Waasland, Het Nieuwsblad/Brugge-Oostkust, Het Nieuwsblad/Aan Gent gebonden, Het Nieuwsblad/Dender

Valentijn Dhaenens (l.) en Bruno Vanden Broecke (r.) vertalen het drama in de woon-zorgcentra naar gewiekst theater over artificiële intelligentie.

Op het pleintje achter de KVS heeft Herman (Vanden Broecke) een rouwmoment ingericht. Zijn moeder Claudine overleed in een woon-zorgcentrum aan Covid-19, alleen omringd door de palliatieve zorgrobot Jonathan (Dhaenens). Tijdens de dienst komt de robot getuigen over haar laatste dagen.

Wat betekent het om mens te zijn? Is het beter getroost te worden door een illusie dan gekwetst door de waarheid? Jonathan heeft een prikkelend opzet én een cast om van te smullen. Vanden Broecke speelt de knullige goedgezak die hij wel vaker neerzet, al doseert hij wel feilloos intimiteit en absurditeit. Dhaenens had als robot makkelijk in tics kunnen vervallen, maar hij vindt de perfecte balans tussen mens en machine.

De heren, die twintig jaar geleden samen met vier anderen het theatercollectief Skagen oprichtten, staan pas voor het eerst met z'n tweetjes op het podium. Hun samenspel houdt je aandacht moeiteloos vast - op zich al een prestatie tussen pratende passanten en voorbijrijdende auto's.

Maar de tekst verraadt ook dat de twee zich hebben ontwikkeld tot bevlogen spelers van monologen. Pas in de tweede helft komt het tot een confrontatie tussen hun personages. Dat had gerust eerder mogen gebeuren, want in de wrijving van rouw en robotica zit net de angel van dit stuk. Aan het eind, als de robot je meeneemt naar diens laatste minuten met Claudine, opent dat een ruimte die even hartverscheurend als hilarisch is. (Gilles Michiels)